

Kolektivní logopedické cvičení pro hlásku „Ž“ Žába Žofka

Jana Dřímálová, DiS.

Cíl: *rozvoj sluchového vnímání, fonemického sluchu a slovní zásoby, dechová cvičení, správná motorika mluvidel, artikulace, zapojení jemné i hrubé motoriky, environmentální výchova*

Věk: 5+ let

Pomůcky: papíry, tužky, peříčka, brčka, kousky hedvábného papíru, kelímky s vodou, kartičky s obrázky, pracovní listy, bubínek, obrázek čmeláka, kytičky z pěnové hmoty. velký arch papíru - formát min. A1

Postup:

Učitelka říká básničku a kreslí před dětmi. (příloha 1) Děti pak pracují samy a kreslí žáby v malých skupinkách (4-5 dětí)

*Velký ovál nakreslíme,
dva obloučky připojíme.
Do obloučků kulička,
do oválu hubička.
Ještě břicho uděláme,
dvě nožičky přiděláme
a je tady ŽABIČKA.*

„*Pojďte, zkusíme to spolu.*“ - děti dostanou papíry, tužky a kreslí podle slovní instrukce (motorika ruky, kontrolujeme správný úchop tužky).

„*To je žába Žofka. Když si teď se mnou budete chvíli hrát a povídat, řeknu vám o Žofce pohádku.*“

Malá pohádka o žábě

U Domažlic byla veliká louže. Žila v ní žába Žofka. Někdy ležela na kameni, jindy ležela v louži. Žila sama. Jednoho dne přilezla od Domažlic žížala Božka. Volala: „Žije někdo v louži?“ Z louže vykukla žába. „Tady žiju já, žába Žofka. A kdo jsi ty?“ „Já jsem žížala Božka a žiju v Domažlicích.“ Vtom řekla žába žížale: „Nechceš žít pod kamenem u louže? Žiju tady sama a je mi smutno.“ Žížala řekla: „Proč ne?“ Začala žít pod kamenem u louže, staly se z nich kamarádky a žilo se jim dobře.

doplňující otázky:

Co bylo u Domažlic? (**louže**)

Kdo žil v louži? (**žába**)

Jak se jmenovala? (**Žofka**)

Kdo přilezl k louži? (**žížala**)

Jak se žížala jmenovala? (**Božka**)

Dechové cvičení:

(místnost vyvětráme, děti se mohou vysmrkat, odkašlat si. Nezařazujeme děti, které jsou nachlazené, mají rýmu).

- nádech nosem, výdech ústy
- peříčko držíme prsty, foukáme do peříčka
- peříčko máme v dlaních, foukáme do peříčka (pozor, ať nám neuletí)
- zmačkáme papír do kuličky (motorika), brčkem foukáme do kuličky na koberci
- kelímek s vodou, brčkem vyfukujeme
 - malé bublinky
 - větší bublinky
 - velké bubliny

Motorika mluvidel (učitelka předvádí, děti napodobují)

- kapřík - otevíráme x zavíráme pusou
- čertík - pohyb jazyka z pusy x zpět
- čertík se rozhlíží
 - pohyb jazyka z pravého koutku do levého
 - pohyb jazyka nahoru x dolů (nos x jazyk)
- lížeme zmrzlinu - nápodoba lízání
- olízeme si špinavou pusou (horní ret x spodní ret)
- pošleme pusinku - špulení rtů
- pejsek cení zoubky - roztažení rtů
- uděláme koníka - plácání jazykem
- nafoukneme balón - nafouknout vzduch do tváří - prsty propíchnout
- uděláme zajíčka - horní zuby kousnou do spodního rtu
- vyčistíme zoubky - pohyb jazykem po horní x dolní čelisti (zepředu x zezadu)

Pohybová chvílka - čmelák Bžunda

Učitelka ukáže dětem obrázek čmeláka.

„To je čmelák Bžunda. Určitě jste čmeláka už viděli, jak létá z kytičky na kytičku a pěkně si u toho bzučí. Zkusíme to jako on.“

- Děti dají zoubky na sebe, našpulí tváře a bzučí, jako čmelák (bžžžžž- mohou si sáhnout na krk).

- Na koberec se rozmístí pěnové kytičky, děti zlehka běhají po třídě, pohybují „křídélky“ a „bzučí“. Na zvuk bubínku přestanou „bzučet“ a dřepnou si na kytičku. Několikrát opakujeme.

Sluchové vnímání a fonemický sluch:

- děti si prohlédnou a pojmenují kartičky s obrázky. Vyberou si obrázek a k němu přiřadí obrázek, který zní podobně. (příloha 2)
- děti si prohlédnou obrázky a najdou dvojici, která stejně zní, ale jinak vypadá. (příloha 3)
- děti si prohlédnou obrázky, pojmenují je, rozloží na hlásky (mohou vytleskávat) (příloha 4)

Hry pro rozvoj slovní zásoby a automatizaci hlásky:

- nácvik říkadla s hrou „Na ozvěnu“
- možno spojit s hrou „Na tělo“

*Žalovala žába žábě,
že má život těžký.
Že ji bolí obě nožky,
že nemůže pěšky.*

Zkušenosti s realizací: *Obrázek žáby je dobré kreslit fixem na velký formát papíru (min. A1), stejný formát pak dětem dáme k dispozici, aby žabky kreslili samy, papír umístíme na pevný podlahový podklad a podložíme ubrusem, aby nedošlo k znečištění podlahy fixem.*

Zdroje:

Bednářová, J. & Šmardová, V. (2007). *Diagnostika dítěte předškolního věku: co by dítě mělo umět ve věku od 3 do 6 let.* Brno: Computer Press.

Filčík, G. & Linc, V. (1993). *Psaní jako hraní. První díl: soubor pracovních listů k výuce psaní.* Praha: Blug.

Veberová, E. (1990). *Hry se slovy a písmenky.* Praha: Albatros.

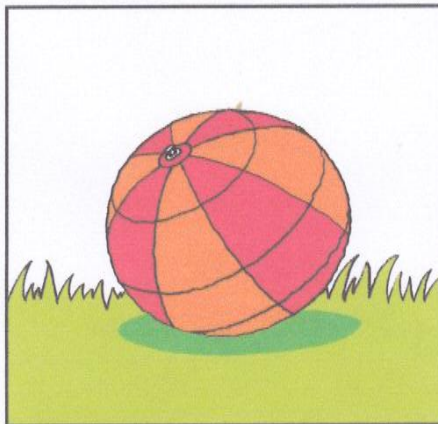
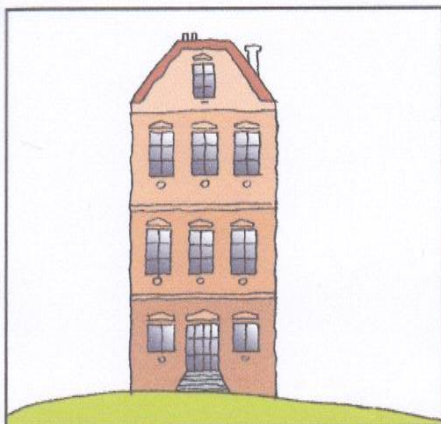
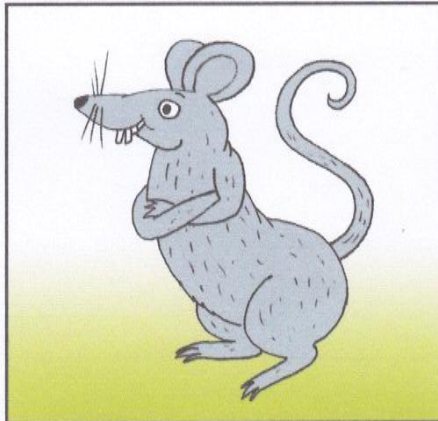
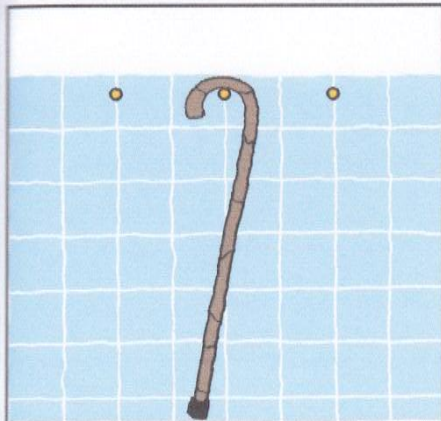
Příloha 1

- VELKÝ OVAL NAKRESLIŠME, (1)
DVA OBLOUČKY PŘIDJÍME. (2)
DO OBLOUČEK KULIČKA, (3)
DO OVRÁU HUBIČKA. (4)
JEŠTĚ DŘÍŠED UDELAŠME, (5)
DVE NOŽIČKY PŘIDELÁME (6)
A JE TADY ŽABÍČKA.

ROZELAD SLOVA NA HLASLY (VYKRESKAVÁNÍ)

Příloha 4

